

Telegraful Roman

Abonamentul:

Pe un an 32 coroane.

Pe săptămână 16 lei — Pe trei luni 8 lei.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articlele nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după invilație**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Vin Ardelenii!**

— Un răsunet —

Vin feciori, vin feciori, se desprinde ca un freamuș dulce de pe buzele frumusoaselor copile ale Sibiuului. În undreapta, năvalnice aleargă spre gard unde trebuie să sosească vălăstarii Ardeleani.

Sopotele, cântecele, chioiele de bucurie a mărilor de români ce și așteaptă dragii feciori, să topesc într-o simfonia măreță ce umple văzduhul liniștit în taina noipii, și simfonia veseliei reînviate.

Si insuflarea fără margini și fieror exuzialui ce învalizează ființa femeilor și fetelor ardelenе ne mărturisce că sufletul femeii române a fost fermecat, a fost flacără care a aprins viațea și a întărât virtutea româna a inimile erilor noștri.

Da și așteptă cu lacrimi de bucurie, vitejă intre viteje, mândri flăcăi al frumosului Ardeal. Vă așteaptă gîngăsele feciori, să vă întâmpine cu flori și să vă strige din loată intima: bine ați venit.

Aceasta e sărbătoarea voastră. A voastră, cari ați plecat parăsind veștele parintelelor pe vremea când iubul vostru Ardeal gema înăud în lanțurile salbatichilor dușmani. Acum întorsă cu izbăvire în inimă și în întreaga fire ardeleană să întâmpini cu flori și urari de bine apărul luptătorilor la româniștiul St. C. Pop ca săf al vostru având la dreapta sa pe viteazul general Moșosiu, alt fiu al Ardealului, trimis de către M. Sa Regele Ferdinand I, să vă ocolească birușina.

Si înmormântul Sibiu, împodobită cu frângă vostră Dorobanți, vă primește cîrăgătia de «ura», pe voi cări ați fost partăși lor la chinurile dure-roase și la fericirea bîruințelor de pe plaiurile Moldovei.

Păși înrezitorii și plini de măndrie pe pământul strămoșesc! Voi sănăteți acum stăpânul casei voastre și fără care vă fiu pîndă teri în pagâne laturi se bătă în frigurile morii, prăbusită de proprietăți păcate. În local «schîldoului Habsburg» aveți o altă dinastie, aveți un Rege înțelept și viteaz și o Regină înger de bundate și dragoste cărată. Vor-i ați cunoscut când în vrăjitoarele sunete de Horai românesc Rege, Regină prințese, dorobanți, ardeleni, Români de pretutindeni s-au prins în joc în veciul oraș laș. Iată cunoscut în vîrtejurile lăpușelor, doar ei au fost partăși la suferințele bucuriile și gloriele voastre și ale noastre a tuturor.

Mândrul tricolor sub cutele căruia vă își vărsă săngele cald, săngele curat și sfântă falăbiruș, salutându-vă pe voi cări l-ați apărat cu viața voastră.

Si acum mergeți acasă, să vă veți părăsi, soție și copilașii! Case

în haine de sărbătoare, sărbătoarea înregului neam românesc, de pe prispele căror se desprinde dumnezescul «Deșteaptă-te Române», vă primesc înflorile de dragoste sfântă și bucurie negătită!

Fericiti biruitorii în încreșteri vrăjămești! Într-un trecutul vă vinecuvântă și toate generările de măne!

Gelu, viteazul sufișinelor amare își parăsește gropăna de sub ulmii străjuitorii, chemat de chioșul vostru de bîruință, care e și el lui. Șelimbărul se înțepătă sub pasul vostru și fărăna vitezelor arcașă îi lui Mihai invie în mîntă de sentimente și îndemnuri bărbătești. În lungăre spinoză îi lui Mihai, a arhașghinzelului roșină vă incunună frunzele, cu arezăgoi sfântă de zdrobitori ai lui Aluli. Si priviști în largul campiei de sub zidură Albăi, sfântul mucenic al neamului Horia și lovărișii săi se desînzăzați din obezitate roșii chinuțătoare și extazat de cercereasă fericirea va mulțumea pentru faptul măntuitoare. Si nu auziți oare cum coboară pe vâle muncitorii de ar doina de bucurie a aceluiă care vă dat nume și vă dat indemnă de viație. E răsunat, e măntuit! Fericitor! Toată tîrrea va slăvesc: cordul ca poienie, manuji cu părătele, câmpule cu florile.

Dar nu uități adevărul, că fericirea se înveștește prin munca continuă și deșteaptă. Si dela voi se cere acum mult. Să munciji din baierile inimii, ca ceceagăt izbîndă cu spada și sănătatea voastră, libertatea și întregirea neamului să se soldăze și să formeze o metereză uriașă pentru întregul româniști.

Munciji și Dumnezeu va binecuvinte manca voastră!

Un dorobanț.

Armata română în Sibiu

Cuvântarea diu A. Bârseanu. — Vor-

birea diu Dr. A. Lazar

La primirea generalului Mosolov în orasul nostru, președintul consiliului național, din Andrei Bârseanu, a rostit — cum am raportat — o emoționantă cuvântare. Publicări astăzi, în întregime, această frumoasă vorbire. Eată!

D-le General!

Dati-mi voie, ca în numele Consiliului național român din orașul și județul Sibiu, și în genere, în numele întregului poporul românesc din acest ținut, să vă salut din adâncul inimii, zicându-Vă un călduros: *Bine ați venit!*

Bine ați venit în aceste regiuni, unde atâtă inimi românești și așteptă cu dragoște frânește și cu bucurie nefățărită.

Despărțiti unii de alții prin vîrtegătia imprejurărilor din trecut, dorința de vecuri a neamului nostru de pe ambele coborâri ale Carpaților era, să ne vedem iarăși impreună la vala noastră părintească, formând

cu toții o singură țară, sub o singură stăpânire, sub o singură conducere.

Dorul acesta, visul acesta de aur a călăuzit vecaci întregi pe moșii și strămoșii noștri, mărgăindu-i în suferințele cele mai amare, îmbărbătanindu-i în clipele cele mai grele.

Dar visul, ori căt de îndrepătit, se pareă pururea numai vis, și mulți dintre cel mai bun ai noștri încideau ochii pe vecie, îndrepătându-și privirea încă odată spre răsărit, și scoțând cel din urmă și cel mai dureros suspin.

Si acum, iată, visul acesta mare, de dorul căruia, după zisa poetului, «ni au murit și moșii și părinții», visul acesta iată-înțipăt, și vestitorii infișațorii lui sunteți Voi, viteze ostășii ai României libere.

Zidurile desprăitoare au căzut dintrine noi, Carpații nu mai formează granită, și cu lacrimi de bucurie în ochi nu putem îmbrățisă pe pământ românesc, în tara noastră românească.

Ați venit la noi, fraților, nu că cuceritorii, nu cu puterea sabiei, ci chemați de glasul săngelui, atrași de puterea dorului, ce ne miste de vecuri, pe voi ca și pe noi, și în virarele dreptulor, ce se recunoaște astăzi tuturor celor de un neam și de o lege de a se întunici într'un singur Stat și sub o singură ocărâmuire.

Si legătura, ce se cimentează astăzi intre noi, fiind intemeiată pe legile nestrămurate ale firei și binecuvântată de Dumnezeu, este o legătură vecinică și nu există putere omenească, să o poată desface.

Putem fi sdrubiți, dar nu mai putem fi despărțiti unit de alții.

In deosebi u personal, d-le General, mă simt deosebit de fericit, că pot revedea în persoana D-lei pe unul din elevii mei de odinioara cei mai distinți și cei mai iubiti, ale cărui fapte vrednic de laudă le-am urmărit todeau cu cel mai vîn interes.

Odrasile pe pământ frumosul nostru Ardeal, D-Ta încă în anii tăi a intrat în sîrurile armatei române, aducând servicii însemnante Țării, care nă înfărtăză și Te le recunoaște.

Acum doi ani Te-ai distins în luptele săngeroase din apropierea orașului nostru și după aceea ai urmat la Te distinge în glorioasele lupte din Moldova.

Si acum, iată, D-Ta iubitul meu elev de odinioara, ești trimis ca conducător militar al acestor părți, ca ocrotitorul nostru, ca vestitorul și infișătorul unității noastre naționale.

Bine ați venit, deci, d-le General, în mijlocul nostru, și incununăți fi pașii ce-i vei întreprinde, cu succesele cele mai desăvârșite.

Noi Români din aceste părți Va primim cu tot folosul dragostei noastre frânește, iarăși locuitorii din orașul și județul Sibiu. Va întăripă la credere, fiind pe deplin convins, că armata română e un element de

ordine, de disciplină și de siguranță pentru toți cetățenii, fără deosebire de nemai și de lege.

Cu toții să ne unim în acest moment sărbătoarea în urea:

Trăiască viteaza osîre română!

Trăiască marele ei Capitan, Majestatea Sa Regele Ferdinand I, al tuturor Românilor!

Trăiască înimioasa Regină Maria și întreaga familie regală!

Trăiască, în veci trăiască România întregă, una și nedespărțită!

Vorbirea rostită în Piața mare, din partea lui Dr. A. Lazar, este următoarea:

D-le General!

Vă salut în numele Consiliului Dirigent Român cu dragoște frânește, Națiunea română din Transilvania, Bânia și Tara-ungurească nimicind lanturi robiei milenare în orașul istoric Alba-Iulia, ca cultul Carpaților și-a luat sborul către libertate, independență și unirea tuturor Românilor. Acest sbor nu se poate opri. Nu-i putere omenească să reziste voinei nestrămurate a neamului românesc dea trai în veci uni și nedespărțit.

Mare fericire simțim în clipele acestei. Uitați-vă în jur și priviți la poporul adunat cu miile estaziat de înșufătire. Căci suferințele noastre seculare sunt uitate și răsplătite în momentul acesta.

Iată, veniți în fruntea nepoților lui Stefan cel Mare și ai lui Mihai Viteazul să ne aducem tările dragoște frânește și să ne ocoțim opera noastră de Alba-Iulia.

Da, fericirea noastră este cu atât mai mare, intru și cu D-Voastra veniți în fruntea armatei de ocrotire, D-Voastră, fiul Ardealului, care cunoscăți sufletul tărâmului român, suferințele lui și nădejde lui.

Faptul acesta este o prevestire a unui viitor de aur și garanță încoronării operei noastre din Alba-Iulia.

Trăiască M. Sa Regele Ferdinand!

Trăiască M. Sa Regina Maria!

Trăiască România Mare!

Trăiască glorioasa armată!

Trăji, D-le General!

Crăiasa

Vine Regina. Vine Regina, eră cu-vîntul de ordine. Acum ca niciodată se observă pe fetele ofișorilor o îngrăjare morenă. Vine Regina... — Aceast fapt neimpălușește de bucuri. Îngrăjarea eră însă și Regina, numă numai să ne meargă în transe. Si nemți ca niciodată, tocmai în ziua aceasta, nu și uceave, că începeră un bombardament groaznic pe totdeauna.

Ce fac, dacă nu reușim să meargă pe front? Vine un oră și... O! Aceste lucru era grozavăciu cînd îl închiștai pe generalul și am să murim de min de ori, de căsă și se întâmpină, cîva Crăiesei noastre. Generalul comandanți, că

dus în întărirea Majestății Sale și ofițeril în astăptare, discutând apărindere, despre mările pericole, la care se expune Atrea cea mai dragă doară viață.

Un dublu război autonom și își face în mijlocul nostru, făcând de agitație sănătă, care ne dă nespus de rugăciuni, nu numai pentru răsăvirea cea mare care o avea, ci fiindcă generația, stăuse să ne căslige înimile cu suflul lui de Român neaos, în jurul noi ne adunam noi și ascultăm vesti și vorbe bune și eram nespus de fericiți, că în preajma comorare noastră, este un om ca el.

La vedere Reginel, care înaintă spre noi cu zâmbetul El dumnezezește, totă îngrăjorată a dispărut. Vedem în ochii El atâtă vigoare, atâtă bărbie, în cât am făcut, la un singur semn până la marginea pământului. Nu sănătă, dar de căte ori am văzut-o și într-o lăză, înțelepță și mai apărătoare ca lemnul ei. Citeam parță forțe nevezute și că dacă ar fi putut comanda la asalt în fruntea noastră, am fi comandat muntii, am fi răsturnat lumea.

După vizitarea nespus de frumosului post de comandanță la divizia 12-a de la cota 670 deservită Incărcațoare, Regină a pornit pe front.

Mai întâi la bateri, — Când a apărut în mijlocul bateriei, lângă tunuri, șoturi sau râmasă incremenți, O femeie lângă tunul, lângă care un obuz de 210 nemescă, cu căteva minute înainte, sursează măruri tăiale pământului făcând o groapă înspăimântătoare! Își cu toții sărătă din adăposturi afară, flinând artilleristii în timpul bombardamentului îninții și cănd ei nu au trageră sau în casutele lor în pământ.

— Ei băieți... Au cunoscut-o tu? O văzuseră de atâtea ori, dar nu aci! Un ură sudul pământul și Regină după ce a dat înăuntru să se întărească, le înțepă tunuri aduse pentru ei... Fiecare soldat venea cu față însemnată și dinu că te și primări darul, sărătă mănușinei și saluta scurt. «Să trăji Majestate!» — Să măbuna săcăză, în mână noduroase mari și bătorită, îngrițe de fum și pările de vânt ale ostasilor, treceau rând pe rând, până se termină toata baterie.

Cu o răbdare neliniștită, în picioare, având pentru fiecare ostă o vorba bună, neobosită Crâșia Impărăță cu măna Elă daruri, cesașuri întregi.

Generalul comandă il explică, rostul bateriei și Ea asculta, cu o încordare vădită, când deodată, sună telefonul. «Alo Bateria... Barajul numărul trei, înimicul se furisează prin pădure.

Nal Asta mai trebuie acasă! «Afișii de nemți să băi, cu tot neamant vostru. Acum văgășă!» Comandanțul bateriei, cu ochii la general. Ce să facă?

Când duci un bărbat care nu e obligat să-și asculta baterie ametește, sursează când se trăgă patru tunuri, dar acum mai ales, când se cere bărbat, având pe Regina într-un tun.

«Să trăgă», fu răspunsul Reginel.

Aoleu... cum să mai repezti tu narii și cum mai tragean. Se cutremură pământul. Era un infern. Lovurile cădeau tot în plin, telefonul căăsă, să se spargă, sub strigătele observatorului, care, după fiecare salvă strigă: «Bine! trage!»

«Căte zece...» numă comandanțul bateriei și tunurile începătrugă mucigelor lor înfricoșător, de credeană că îndușă să deschidă.

«În plin!» comunică observatorul. «Căte cincisprezece...» strigă comandanțul bateriei și tunurile mugură din nou, cutremurând văduhul.

În vejești capul, asuzatrem și voriam să pun mâinile la urechi, când deodată zâri pe Regina, stând în picioare, nemășină că o statuse între tunuri, cu ochii întăriți la tunurile, care vărsau foc. Ce tablou!... Îmi venea să strig, să mă audă toată jara: «Fie! de vedetă!... Regină! Pară că vizez. Nicio fibru nul se mișcă Pe față, ochii El. În momentele acelea, păreau că aruncă săgeți și Ea părea că comandanță și aruncă acest vulcan, pește dușmanii neamului.

Fericită ză, terifică tunuri, care și traș, comandanță în Regia Voastră. Observatorul comunică: «Clinicul respins, sfărămat. Loviturile au lovit în plin, fugă în debandă» (neorândit).

A lovit în plin...! Fericită tragerie. De ce? Nu se putea așteptă, cănd comandanță. El și înzrogiț nemți de săă tragerie, Ea, și nă săută cărei Imprejură, triplete lor de asalt au fost sfidroite.

Să vă spun eu: A tras în vol, Regia României. Să o stii. Să o stie lumea întreagă. Trageră să săfără. Pe fețele tuturor cîteia mărejă momentului.

«Bravo băieți, Vă mulțumesc» a strigat Regina și a porât spre linile infanteriei, în următoarele tunuri.

— Văză, mai loane, ce minune! Traîi și tu mai văzut și pe asta. Spănică și măi și Regina noastră!

— Să frumoasă mai, parcări fi o Crăciună în poveste. Înimi de vinice în Ea, nu plumb. Înimi venia să lău tunul în braje, să-l avără în nemă, aşa ma săgeță cu privirea.

— «Hoioă, mamă Doamne! Traîi și heu de i sărată măna Reginei!»

— «Tîi! Bată-te D-zen, mai croricuie, nu te-ju lau cu leașin! la uite, harapu, nu te trăzni D-zen, când pusei tu mălinie teale ceanui și buzele întoarse, pe măna Crăicăsei!»

— «De! Să poftescă Ilina mea, să mai zici ceea ce când măduse acasă, că o plesnești... Fă-ă! «Heu ham sărătu măna de Regină, păctostă!»

— Să tunuri, înălăcați, fericiți, își aruncă cu gume atâtua. (Crai Nou). R. V. Călin.

Pentru orfanii preotului împușcat

La colectă deschisă cu gănd de a veni în ajutorul celor săpte orfani revărsăni și a văduvei preotului Ioan Opris, fost paroh al Cristișului și membru al statului național român din Turda, au contribuit:

- In colectă parohului ort. român Petru Armean din Ohaba de sub peatră:
 1. Petru Armean, paroh. 10 cor.
 2. Vict. Armean, preoteasă. 10 „
 3. Octavian Aranyosi, șef de gară. 15 „
 4. D-na Roza Aranyosi. 10 „
 5. Iudita Papp, învățătoare. 10 „
 6. Octavian Armean, stud. de cl. II gim. 1 „
 7. Victor Belea, abs. de teol. 6 „
 8. Cezar Ivașcu, pedagog. 4 „
 9. Iosif Armean, inv. pens. 5 „
 10. Epitropia par. Ohaba de sub peatră. 5 „
 11. Barbu Lescou, cantor. 1 „
 12. Mihail Muntean. 1 „
 13. Iosif Muntean. 1 „
 Total: 79 cor.

Dăruiri se mai primesc la redacția ziarului nostru.

Stirile zilei

Știre personală. Generalul francez Berthizel, persoana mult iubită de români, este așteptă să sosescă, zilele apoiante, la Sibiu.

Serbarea. Ni se scrie: Zilele istorice de azi său serbat și în parohia noastră din Sibiu, suburbii Iosofin, cu multă insuflare. Mai multe femei frunză din parohie au inițiat o colectă, adunând peste o mie de coroane, astăzi procură de pe seama sf. bisericii un frumos steag tricolor. Sfintirea steagului să făcut prin pătratele paroh. Ioan B. Bala, care a rotis o pătrată de șapte metri, a extins-o pe steag. În mijlocul parohiei, cu maxi mările păntecate naționale, Mandrușu nostru tricolor între aclamările credincioșilor s'a arborat pe turnul bisericii. În acei semn vom biru.

+ Govor Boden. Din Arad ni se va steagă moartea plăinător Oavril Boden, stans în state de 74 ani. Înmormântarea venerabilului preot să a facut cu mare pompă Joi din catedrală Aradului. Odihnește în pace!

Cursul coroanelor. Ministerul de răsboi cu Nr. 10522 din 7/II a.c. a stabilit *curul coroanei* la 50 adecau un leu 2 (două) coroane. — Pentru Șeful armatei și șigurantei publice. — Vlad, maior.

Reuniunea meseriașilor sibieni va organiza în data de 10 decembrie, în sala de Crăciun, o mare *Conferință socială*, în prenumăță căntări, posturi umoristic etc. în sala mare dela «Unicum». După toată probabilitatea se vor executa și jocurile naționale Călușerul și Bătăta.

Reparări. Din Sârbia se anunță, că la Belgrad și împrejurimea lucruță căleva sute de municii din Ungaria, pentru a repara linile ferate și podurile stricăte de germani și austro-ungari la refregare. Lucările se fac în societatea guvernamentală ungurească.

Bunomir baron Gustav de Bedeuș, protomonar comitanilor oronzeni peșor, a bănevoit a dărui în amintirea mult regrețită Stefan Stroia, protomonar comitanilor oronzeni, sumă de 20 cor. la *«Fondul Congresul meseriașilor români»*. Pentru printr-o exprimă cinciunite mulțumiri, Vîță Tordănișu, președintele Reuniunii sodaliilor români din Sibiu.

Corul mixt va cânta Dumneacă la 9/2 ore a.m. liturgia în biserică catedrală. T. Popovici profesor.

Nr. 592/918 (312) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului pe paroh în parohia de clasă a III-a Beșinău, proto-priestul Mercurei, se scriu concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumente sănt cele cuprinse în coala B. dela congraț.

Concurenții să și-ște astăzi cadrul instrumentelor de muncă din vigoare, în termenul urătă, subvenționându-i oficiu proto-priestului, și cu observarea prescrierilor a se prezenta poștuitorul. În biserică spre a căntări, respectivă a celebră și cuvânta.

Mercurei, 5 Decembrie 1918.

Oficiul proto-priestului gr. or. român în confelegeră cu comitetul parohial.

Atman S. Pérenyiu, proto-priest.

Nr. 716/1918. (313) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasă III-a Sohar, proto-priestul Abrud, publică de nou concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumente împreună cu acest post sănt cele fascinante în coala B. pentru întregirea doftelii dela stat.

Criteriile de concurs, instruite conform legilor în vigoare, se vor înzintă subvenționatul oficiu în termenul deschis, iar concurenții cu prealabilă încurajare a subvenționatului se vor prezenta în vreo Dumneacă sau sărbătoare la biserică, spre a căntări, cuvântul sau celebră.

Abrud, 30 Noemvrie 1918.

Oficiul proto-priestului ort. român al Abrudului, în confelegeră cu comitetul parohial.

Petri Popoviciu, proto-priest.

Nr. 1174/918 prim. com. (307) 3-3

Nr. 1022/918

Nr. 305 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător înșcolă consilieră gr. or. rom. din Calbor, proto-priestul Făgărăș, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumente împreună cu acest post de învățător sunt:

1. Salar fundamental în sumă de 1200 cor. și graduinile precise până la 400 cor. ce se vor achita din cassa biserică. 2. Locuință corăspunzătoare în edificiul școală.

3. Lemnale trubnicioase pentru înzălțutul locuinței învățătorului le dă parohia.

4. 1/4 jugă pământ, eventual 20 cor. Aleșul este obligat a instrui nu numai elevii de școală, dar chiar și tinerimea adulată în cantică liturgice să a căntă la slujba biserică în Dumineci și sărbătoare.

Concurenții să se susțină concursul în cantică și să susțină cerile concursului la terminarea publică a concursului.

Concurenții care nu susțin cerile concursului la terminarea publică a concursului vor fi considerați născuți.

Mercurei, 5 Decembrie 1918.

Oficiul proto-priestului în confelegeră cu comitetul parohial din Calbor.

Nicolae Borza, protopop.

Nr. 1022/918 Nicolae Borza, protopop.

Aduc la cunoștință Onor, public, că întorcându-mă acasă de pe câmpul de luptă, am deschis un

salon de modă pentru croitorie de domni și militari. Răgând sprințul Onor, public, semnez cu stină:

(314) 1-3

Nicolae Popa, croitor. Sibiu, sir. Macelarii Nr. 30.

Nr. 1174/918 prim. com. (307) 3-3

Publicațiuine

Crâjma comună a comunei Sebeșul-de-jos de sub Nr. casei 14-a, constătoare din 4 odăi cu pivniță, se **esarăndează** pe calea licitației publice la **29 Decembrie 1918** în cancelaria comună.

Pretul strigări, 1200 cor. de la care este a se depune valoarea de 10%.

Condițiunile în detali se pot vedea în cancelaria comună ori și când.

Se beseșul-de-jos, la 17 Decembrie 1918.

Primăria comună.

Se căută

Pentru popula oficilor (menegă) dela resortul șefului armatei și siguranței publice, pe lângă condițiuni favorabile cameriere (kelnerite). Reflectantele să se prezinte în persoană la comandanțul pieței din Sibiu Sir. Macelarii Nr. 20. I. între orele 10-12 a.m.

Aviz

Am onoare a recomanda cu toată căldura P. T. Public restaurant meu de pe promenada Bretter, cunoscut sub numele:

„Brettberbierhalle“

ca cel mai placut loc de convenire al intelectualilor români. Bucătărie ieftină și de prima clasă, vinuri de soi din jinutul Târnavei de cele mai renomate și curat manipulate; zilnic bere proaspătă de Cluj și în fiecare seară concertează cea dintâi ::::: muzică de făgăi din Sibiu :::::

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se roagă:

5-6 (292)

Anton Iosef Fark.